

Συνάντηση 2^η - 06.12.2014

«Ηθικό είναι αυτό που προέρχεται από την Αλήθεια του όντος και την υποστηρίζει»

Έτσι λοιπόν, σιγά-σιγά ετοιμάζεστε για τον ενταφιασμό. Η αποδόμηση και ο ενταφιασμός συνδέονται και δεν υπάρχει πιο γλυκιά ενέργεια από αυτήν του τάφου. Γι' αυτούς που παρακολουθούσαν νωρίτερα σήμερα το μάθημα διαυλισμού, θα είναι περίεργο τώρα να σταθούν σε μια πολύ διαφορετική ενέργεια από αυτή που μάθατε ως αγγελική. Παρόλα αυτά, θα δείτε ότι η βάση των τεσσάρων στοιχείων είναι η ίδια. Δεν έχετε τίποτα να φοβηθείτε, απλά χρειάζεται να αφεθείτε με εμπιστοσύνη στα χέρια της Δήμητρας και όσων συνεπικουρούν το έργο της.

Η ωραιότερη στιγμή της ζωής σας είναι ο θάνατος. Η στιγμή στην οποία νιώθετε τη μεγαλύτερη πληρότητα, τη βαθύτερη οργασμική ικανοποίηση, είναι ο θάνατος. Σκεφτείτε ότι, σας αρέσει ο οργασμός επειδή σας φέρνει σε επαφή με τον Θείο σας Εαυτό, με το θεϊκό σας δυναμικό και επειδή μοιάζει πραγματικά ως θάνατος. Εξ ου και οι διάφορες τεχνικές οργασμικής ικανοποίησης, που αφορούν την προσέγγιση του θανάτου, με πλαστούς απαγχονισμούς κ.τ.λ. Κι αυτό γιατί η ψυχοσύνθεσή σας αποτελείται όχι από ένα στοιχείο αλλά από δύο βασικές ενέργειες, όπως τις γνωρίζετε ως ενορμήσεις της ζωής και του θανάτου. Για να μπορέσει να λειτουργήσει η μία, χρειάζεται να δώσει μια ώθηση η άλλη. Με αυτόν τον τρόπο, **κάθε φορά που πλησιάζετε στο θάνατο, μπορείτε να απολαύσετε περισσότερο τη ζωή. Και κάθε φορά που αποζητάτε τη ζωή στην πληρότητά της, νιώθετε ότι είστε πάρα πολύ κοντά στην αποδέσμευση του θανάτου, ότι βιώνετε μία ελευθερία πολύ πέρα από αυτή της γήινης ζωής.** Τελικά, αυτό που βιώνετε ως θάνατο ή ενόρμηση του θανάτου, είναι απλά η ανάγκη σας να μεταβείτε στην άλλη πλευρά του πέπλου. Είναι η εσωτερική ώθηση να ξεπεράσετε τα δεσμά της μορφής και να απελευθερωθείτε, μεταβαίνοντας σε έναν χώρο ελευθερίας. Τώρα, πώς κατέληξε ο χώρος ελευθερίας να εμφανίζεται ως τάφος, είναι κάτι άλλο.

Σας αφήνουμε λοιπόν να αναλογιστείτε πόσο σημαντικοί είναι αυτοί οι δύο παράγοντες, η ενόρμηση της ζωής και η ενόρμηση του θανάτου. **Βρίσκεστε διαρκώς ανάμεσα σε αυτές τις δύο ενορμήσεις και η βασική διαφορά ανάμεσά τους είναι ότι μπορείτε να βιώσετε τη μία, μόνο όταν σταθείτε στην άλλη.** Είναι αλληλοσυμπληρούμενες. Μπορεί να σας φαίνονται αντίθετες μεταξύ τους αλλά στην ουσία συμπληρώνονται μεταξύ τους. Στην ουσία, αποτελούν μέρη μίας ενιαίας συνείδησης. Αν είχατε τη δυνατότητα να ζήσετε σε ένα χώρο δύο δωματίων, δεν θα μπορούσατε να μείνετε στο ένα αν δεν στεκόσασταν στον άλλον. Αν δεν γινόταν αυτό, δεν θα καλύπτατε όλο το δυνατό χώρο. Δεν χρειάζεται να το φιλοσοφείτε τόσο βαθιά βέβαια – δεν απαιτείται σε αυτή τη φάση. Αλλά πραγματικά, θα σας βοηθήσει πάρα πολύ στην εξέλιξη των πραγμάτων, στην πορεία της ζωής σας, να συμφιλιωθείτε και με την ενόρμηση του θανάτου. Δεν χρειάζεται να κερδίζει πάντα η ενόρμηση της ζωής. Δεν μπορεί να κερδίζει πάντα, γιατί δεν είναι σε ανταγωνισμό πραγματικά με την ενόρμηση του θανάτου αλλά είναι

δύο ενέργειες φαινομενικά αντίθετες μεταξύ τους, που αλληλοσυμπληρώνονται και έχουν σαν σκοπό να σας βοηθούν να ρέετε από τη μία πραγματικότητα στην άλλη, όπως ο αέρας που, ανοίγοντας το παράθυρο, φυσά από το ένα δωμάτιο προς το άλλο. Τίποτα περισσότερο από αυτό.

Η συνείδηση είναι ενιαία. Όταν εσείς αφήνετε το σώμα σας για να περάσετε στο βασίλειο των νεκρών, όπως συνηθίζονταν να λέγεται, δεν χάνετε κάτι, απλά συνειδητοποιείτε ότι περνάτε σε έναν άλλο χώρο, πολύ πιο ελεύθεροι πλέον από τους περιορισμούς του φυσικού σώματος. Και αυτό είναι όλο.

Γι' αυτό είπαμε λοιπόν ότι, η πιο γλυκιά στιγμή της ζωής σας είναι η στιγμή του θανάτου. **Η πιο ιερή απελευθέρωση είναι η στιγμή του θανάτου. Και ωστόσο, δεν θα παροτρύνουμε κανέναν να επιδιώξει αυτή την εμπειρία πριν έρθει η κατάλληλη στιγμή.** Ο λόγος που θεωρούνται ηθικά απαράδεκτες οι αυτοκτονίες, είναι επειδή στην ουσία δεν έχει εκτονωθεί πλήρως το δυναμικό της ζωής. Είναι σαν να κόβεις ένα άγουρο φρούτο, που δεν έχει φτάσει στην ωρίμανση και δεν μπορεί συνεπώς να χρησιμοποιηθεί. Το άγουρο φρούτο είναι ξινό, στυφό, ανώριμο. Δεν έχει εκδηλωθεί πλήρως. Η στιγμή του θανάτου ωστόσο, όταν επιτρέψετε σε αυτή τη στιγμή να έρθει μόνη της, την κατάλληλη στιγμή, συμβαίνει όταν πλέον η ψυχή βρίσκεται σε πλήρη ετοιμότητα. Όταν έχει αποκομίσει όλα τα αγαθά που μπορούσε να αποκομίσει, όλες τις εμπειρίες και τα μαθήματα και, νικηφόρα, φορά το στέφανο της νίκης. Φορά το δάφνινο στεφάνι και προχωρά στην άλλη πλευρά. Δεν είναι αμαρτία, **είναι μία άκαιρη πράξη η αυτοκτονία. Άωρη, άκαιρη πράξη, ως εκ τούτου ακατάλληλη** -στην πλειοψηφία των περιπτώσεων.

Ξεκινήσαμε λοιπόν μιλώντας για την ομορφιά του θανάτου. Δεν είσατε εδώ για να σας χαϊδέψουμε τα αυτιά με πράγματα που θα θέλατε να ακούσετε. Δεν είμαστε εδώ για να σας οδηγήσουμε σε φανταστικές περιπλανήσεις. Είμαστε εδώ για να σας δείξουμε το δικό σας βασίλειο του θανάτου. Παρόλα αυτά, μέχρι να φτάσετε σε αυτή τη στιγμή, θα περάσετε μέσα από μία μακρά προετοιμασία αρκετών μηνών, έτσι ώστε να μπορέσετε στο τέλος να βιώσετε το μεγαλείο αυτής της εισόδου στον Άδη με όλο σας το Είναι. Να έχετε συμφιλιωθεί με αυτήν την ιδέα, ώστε να πάτε όσο βαθύτερα μπορείτε στον Άδη... όσο βαθύτερα μπορείτε.

Και τότε, θα δείτε να έρχεται η επόμενη ενσάρκωση, που θα είναι σε αυτή τη ζωή. Τότε θα δείτε, επειδή θα έχετε βρεθεί στο απόλυτο σκοτάδι του Άδη, στο βασίλειο του θανάτου, και θα έχετε βυθιστεί σε αυτό, θα έχετε διαλυθεί σε αυτό... θα δείτε ξαφνικά την ενόρμηση της ζωής να πηγάζει ισχυρά και να σας εξωθεί στη ζωή. **Αν θέλετε να βιώσετε το μεγαλείο της ζωής και τη χαρά της ζωής και την ικανοποίηση της πραγμάτωσης, θα μπορέσετε να το κάνετε μόνο πηγαίνοντας βαθιά στον Άδη.**

Θεωρείται από εμάς ανοσιούργημα το να βλέπετε τον Άδη σαν κάτι άσχημο, ζοφερό, ανεπιθύμητο. Όμως φτάνει, μέχρι εδώ ήταν για σήμερα. Έπρεπε να κάνουμε αυτό το αρχικό ξεκαθάρισμα, για να τοποθετηθείτε καλύτερα σε όλα όσα πρόκειται να έρθουν και στις εργασίες που πρόκειται να γίνουν στη συνέχεια.

Αν και οδεύετε προς το θάνατο των Μεγάλων Ελευσινίων, στα Μικρά Ελευσίνα τα πράγματα συμβαίνουν διαφορετικά. **Στα Μικρά Ελευσίνα η έμφαση δίνεται... στην Ανάσταση.** Και σίγουρα μέσα σας νιώθετε περίεργα για το πώς μπορείς να μιλήσεις για Ανάσταση πριν από τον τάφο... θα έπρεπε να είναι διαφορετική η σειρά... Δεν είναι.

Υποδέχστε την Περσεφόνη στην άνοδό της από τον Άδη. Αγκαλιάζετε ως δεύτερη Περσεφόνη σφιχτά τη μητέρα, τη Μητέρα Δήμητρα. Αφήνεστε στην αγκαλιά της και ξεκινάμε από εκεί γιατί αυτή είναι η διαδικασία της δικής σας γέννησης σε αυτή τη ζωή. Άρα, στα Μικρά Ελευσίνα ασχολούμαστε με την επάνοδο της Κόρης από τον Άδη, την επάνοδο της στη ζωή, στην αγκαλιά της Μητέρας που την είχε χάσει προσωρινά, **ως αναλογία της γέννησής σας από τον τάφο της μήτρας.** Αυτό είναι το πλαίσιο στο οποίο κινείται όλη η εργασία.

Ολοκληρώνοντας τον κύκλο, θα έχετε καταφέρει να βιώσετε και να νιώσετε βαθιά, δηλαδή να γνωρίσετε, ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στη ζωή και στο θάνατο, ότι είναι, όπως είπαμε, απλά η πορεία σας από ένα δωμάτιο σε ένα άλλο. Το ίδιο και η επιστροφή σας. Δηλαδή, θα κατακτήσετε τη συνέχεια της συνείδησης, έτσι ώστε να είστε συνειδητοί στο δικό σας πέρασμα. Αλλά αυτό είναι μόνο μία όψη του θέματος. Είναι μόνο μία πλευρά και ωφέλεια της συμμετοχής στα Μυστήρια. **Η κυριότερη ωφέλεια, αν θέλετε, είναι ακριβώς το γεγονός ότι μαθαίνετε να διαχειρίζεστε τις ενέργειες της ζωής και του θανάτου, που είναι βασικά η ενόρμηση της ζωής και η ενόρμηση του θανάτου. Να τις ζυγίζετε και να τις χρησιμοποιείτε για να είστε πιο δημιουργικοί.**

Η Περσεφόνη λοιπόν αυτή την εποχή βρίσκεται στον Άδη. Περιμένουμε τη γέννηση. Δεν γίνεται τον Δεκέμβρη αλλά κάπου στις αρχές του Μάρτη. Η Περσεφόνη βρίσκεται στον Άδη όπου την έχει απαγάγει, ποιος άλλος; Ο Πλούτων, ο βασιλέας του Άδη! Ο Αΐδης, αυτός που δεν φαίνεται. Αυτός την απήγαγε και την έκανε βασίλισσα. Στο πεδίο που βρίσκεται, βασιλεύει. Αν ασχοληθείτε για να διαβάσετε όσα βιβλία έχουν γραφεί τα τελευταία χρόνια-τους τελευταίους δύο αιώνες κυρίως- γύρω από τα Ελευσίνα, θα δείτε ότι υπάρχουν πάμπολες ερμηνείες. Λίγες από αυτές αγγίζουν την ουσία αλλά όλες έχουν κάτι να πούνε. Και βέβαια, δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι έχουν ασχοληθεί οι άνθρωποι με τα Ελευσίνα Μυστήρια και προσπαθούν να βρουν την ουσία τους. Κάθε βήμα προς αυτή την κατεύθυνση βοηθά στο να δημιουργηθεί εσωτερικά μία σταθερή βάση για την αναβίωσή τους.

Ρώτησε η Άννα... Όταν της είπαμε ότι θα αναβιώσει τα Ελευσίνα Μυστήρια, ρώτησε: "Ωραία, θα μου πείτε πώς ακριβώς γινόντουσαν. Ποια ήταν τα σύμβολα, πού ακριβώς συνέβαιναν; Υπήρχανε υπόγειοι χώροι; Υπάρχει στη μέση κάτι εξωγήινο, όπως λένε; Πρόκειται πραγματικά για κάποια εργαστήρια στα οποία γινόντουσαν τροποποιήσεις του DNA, όπως λένε; Τι συνέβαινε στα Ελευσίνα;"

Ήταν απλό. Όπως θα έχετε καταλάβει ίσως κάποιοι με πιο ανοιχτό μυαλό, για να μπορέσει να διατηρηθεί κάτι στους αιώνες, χρειάζεται να έχει μία βασική, απλή μορφή, η οποία να επαναλαμβάνεται τακτικά. Πάρτε για παράδειγμα τις τελετές του Χριστιανισμού, ο οποίος διατηρείται για δύο χιλιάδες χρόνια. Απλές τελετές που τελούνται σε τακτική βάση. Τελικά υπάρχει κάτι μυστηριακό σε αυτές; Προφανώς ναι. Άσχετα από το πού

προήλθαν, με τι στοιχεία δημιουργήθηκαν και τι πρεσβεύουν, προφανώς υπάρχει μυστηριακή βάση. Πρόκειται για μυστήρια ενός άλλου επιπέδου, μιας άλλης εμβέλειας. Είναι απλά, επαναλήψιμα. Κάπως έτσι συνέβαινε και με τα Ελευσίνια Μυστήρια. Μόνο που όταν έφτασε πια ο Χριστιανισμός και το αρχαίο πνεύμα είχε αρχίσει ήδη να κλυδωνίζεται και να φθίνει, η πρόσθετη βία που ασκήθηκε, κατάφερε να σβήσει, να απαλείψει ό,τι είχε απομείνει ζωντανό από τα Ελευσίνια Μυστήρια – κατάφερε να τα απαλείψει βέβαια προσωρινά. Όπως και σήμερα, αν συμβεί κάτι που θα απαλείψει κάποιες θρησκείες και τα ιερά τους, θα είναι προσωρινό. Γιατί, όχι μόνο κάποτε θα βρεθούν τα απομεινάρια των θρησκειών αλλά κυρίως αυτά που έδωσαν εντυπώθηκαν στις καρδιές των ανθρώπων, εντυπώθηκαν στο συλλογικό ασυνείδητο. Έχουν μοιραστεί πια σε όλους. Όλους όσους συμμετείχαν σε αυτές αλλά και στο συλλογικό νου. Τίποτε δεν χάνεται. Σε μία τέτοια περίπτωση όμως, όπως των Ελευσινίων, θα πρέπει κανείς να ανατρέξει βαθιά μέσα του για να βρει την πληροφορία. Δεν πρόκειται για κάτι που θα βρείτε έξω από εσάς, ακριβώς επειδή υπήρχε αυτή η μυστικότητα.

Δεχόμαστε ένα ερώτημα: “Τελικά θα βρεθεί τίποτα για τα Ελευσίνια Μυστήρια στο μέλλον; Θα βρεθούν περισσότερες πληροφορίες;” βρέθηκαν ήδη και θα βρεθούν κι άλλες. Δεν είναι της παρούσης. Τίποτε από αυτά δεν θα φτάσει στ’ αυτιά σας, για καμιά δεκαετία τουλάχιστον. Με άλλα λόγια ναι, υπάρχει περίπτωση να βρεθούν περισσότερες πληροφορίες για τα Ελευσίνια. Γιατί μπορεί να τηρούνταν σιωπή αλλά πάντα υπήρχαν κάποια στοιχεία καταγεγραμμένα. Υπήρχαν κάποια αρχεία, κάποιες οδηγίες. Και θα έρθει η ώρα που θα βρεθούν. Είναι καλό το ότι δεν βρίσκονται ακόμα, ωστόσο. Γιατί έτσι, αναγκάζεστε να ακολουθήσετε το δικό σας μονοπάτι, να ανατρέξετε στο δικό σας κουτί του θησαυρού και να ανασύρετε από εκεί τις απαραίτητες πληροφορίες. Δυστυχώς, στο μεγαλύτερο μέρος τους οι πληροφορίες που αντιλαμβάνεστε προέρχονται από επιφανειακά εντυπώματα του νου. Εντυπώματα δηλαδή που αποκτήσατε σε αυτή την ενσάρκωση. Όταν καταφέρετε να πάτε βαθύτερα και να συνδεθείτε με τις πραγματικές ενέργειες των Ελευσινίων Μυστηρίων, τότε θα ξεκλειδώσετε το κουτί του θησαυρού. Τότε θα δείτε περί τίνος πρόκειται.

Όλες αυτές οι συναντήσεις λοιπόν γίνονται για να σας προετοιμάσουμε δεόντως, όχι μόνο πνευματικά αλλά και ηθικά. Κάνετε λάθος αν νομίζετε ότι μπορείτε να προχωρήσετε στα Ελευσίνια Μυστήρια, χωρίς να έχετε κατακτήσει για τον εαυτό σας κάποιες βασικές ηθικές αρχές. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι οι άνθρωποι πιστεύουν – και είναι πολύ χαρούμενοι γι’ αυτό-, ότι τα ξέρουν όλα, ότι είναι δίκαιοι σε όλες τους τις πράξεις, και ότι κάθε στιγμή εκπροσωπούν το Πνεύμα επαρκώς. Την άλλη στιγμή ακριβώς από αυτή τους τη σκέψη, θα βρεθούν να κάνουν κάτι εντελώς διαφορετικό. Δεν είναι ότι μοναχά οι άξιοι εισέρχονται στη Νήσο των Δικαίων και στα Ιλίσια Πεδία. Δεν είναι αυτό. Βέβαια, οι έννοιες της κόλασης και του παραδείσου προέρχονται από αυτή τη συγκεκριμένη οπτική. Αλλά όταν αναφερόμαστε σε “ηθική βάση” δεν εννοούμε την τυπολατρεία και την επιφανειακή προσήλωση και υπακοή σε κάποιες ηθικές αρχές. Δεν θα μπορούσε παρά να αφορά την Αλήθεια του όντος.

Ηθικό είναι αυτό που προέρχεται από την Αλήθεια του όντος και την υποστηρίζει - τελεία και παύλα. Ηθικό δεν είναι αυτό που επιβάλει κάποιος με έναν γραπτό ή άγραφο νόμο. Αυτά είναι προσαρμογές των κοινωνικών συνθηκών βάσει της αντίληψης του κοινωνικού συνόλου κάθε εποχής. Ηθικό

είναι αυτό που προέρχεται από και υποστηρίζει την Αλήθεια του όντος. **Άρα, βρίσκοντας την Αλήθεια μέσα σας, στέκεστε σε ένα σημείο επαρκούς ηθικής για να προχωρήσετε στα Ελευσίνα Μυστήρια.** Και πώς θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά από αυτό, τη στιγμή που μιλάμε για ζωή και θάνατο! Είναι μία συγκλονιστική εμπειρία η εμπειρία του θανάτου. Γι' αυτό άλλωστε σας έχει σημαδέψει τόσο πολύ, είτε ως θάνατος είτε ως γέννηση και όλη σας η ζωή τελικά κινείται γύρω από το γεγονός της γέννησής σας. Το έχετε σκεφτεί αυτό; Όλη σας η ζωή περιστρέφεται γύρω από τα προβλήματα, ενδομήτρια και μη, γύρω από τη γέννησή σας κι εκείνη την ευαίσθητη βρεφική ηλικία.

Με έναν ανάλογο τρόπο, η ζωή σας μετά, η ζωή σας στο βασίλειο του θανάτου, συνδέεται άμεσα με όσα κάνατε στη ζωή σας. Και με έναν ανάλογο τρόπο στηρίζεται και ασχολείται με το γεγονός του θανάτου και το τι φέρατε μαζί σας για να επεξεργαστείτε. **Υπάρχει λοιπόν μία πύλη, ΜΙΑ πύλη, την οποία περνάτε πότε από εδώ και πότε από εκεί και ανάλογα σε ποιο δωμάτιο μπαίνετε, την ονομάζετε ζωή ή θάνατο, γέννηση ή θάνατο.** Και ό,τι κάνετε σε κάθε δωμάτιο, ασχολείται με αυτή την πύλη, με τα γεγονότα που συμβαίνουν γύρω από αυτή την πύλη. Πώς σας φαίνεται αυτό; Σας φαίνεται περιοριστικό, νιώθετε εγκλωβισμένοι, λέτε: "Γι' αυτό υπάρχω τελικά; Για να επεξεργάζομαι μία θύρα, μία πύλη, πότε από τη μια και πότε από την άλλη; Δεν είναι αυτή ζωή – ούτε θάνατος! Δεν είναι λόγος ύπαρξης."

Τον πραγματικό λόγο της ύπαρξής σας όμως, θα τον εντοπίσετε όταν ακριβώς καταφέρετε να περνάτε από αυτή την πύλη, χωρίς να σας απασχολούν όλα όσα συμβαίνουν γύρω από αυτή. Είναι σαν να έχετε λοιπόν ένα θησαυροφυλάκιο. Είναι όλο δικό σας και έχει δύο αίθουσες. Έχει θησαυρούς και στη μία αίθουσα και στην άλλη. Για να τους απολαύσετε, πρέπει να περνάτε κάθε τόσο από τη μία πλευρά στην άλλη, από τη μία αίθουσα στην άλλη. Κι εσείς, "βλακωδώς", σε εισαγωγικά, αντί να ασχολείστε με το να απολαύσετε όλα όσα έχετε κρυμμένα στο θησαυροφυλάκιό σας, να παίξετε μαζί τους και να τα ευχαριστηθείτε, ασχολείστε ιδιαίτερα με τις εμπειρίες σας την ώρα που περνάτε την πύλη - κάτι ανάλογο με αυτό που λέτε: "Τι, αυτός; Μα, είναι χαζός. Του δείχνεις το φεγγάρι και κοιτάει το δάχτυλο."

Βέβαια, δεν είμαστε πραγματικά τόσο αυστηροί μαζί σας όσο φαίνεται, γιατί ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι έρχεστε για να διαπιστώσετε τις δυνάμεις σας, τις αδυναμίες σας, να πάρετε εμπειρίες... ξέρουμε όλα αυτά τα πράγματα. Ξέρουμε ότι δεν είναι καθόλου εύκολο, ξέρουμε ότι είστε στη διαδικασία της εντελέχειας. Απλά, ο δικός μας ρόλος είναι να σας βοηθήσουμε να συνειδητοποιήσετε πού να κοιτάξετε.

Κάποιοι κάνουν το μεγάλο βήμα εσωτερικά και πραγματικά κοιτούν στη σωστή κατεύθυνση. Δεν στέκονται κάτω από την πύλη, φοβούμενοι να πάνε είτε προς τη μια είτε προς την άλλη κατεύθυνση. Ούτε ξεκινούν να περάσουν στην επόμενη αίθουσα, κλαίγοντας για την άλλη που έχουν αφήσει πίσω – είναι τόσο αφελές! **Δεν υπάρχει τίποτα άλλωστε, για να αφήσετε πίσω. Τα πάντα, όλα όσα έχετε και είστε, είναι μαζί σας, είστε εσείς.** Ποιος σας είπε αλήθεια ότι, όταν περάσετε μία πύλη, μένει κάτι πίσω, στο οποίο δεν συμμετέχετε; Ποιος σας είπε ότι υπάρχει οτιδήποτε στο

οποίο δεν συμμετέχετε; Εδώ όμως πηγαίνουμε σε βαθύτερα νερά και θα πρέπει να σταματήσουμε, για να προχωρήσουμε στο αντικείμενο.

Σας μιλά η Δήμητρα, με την παρουσία της Αρτέμιδος και της Αθηνάς.

Δήμητρα:

Ξέρετε ότι στην πραγματικότητα δεν είμαι εγώ που θρήνησα για την Περσεφόνη και ποτέ η Περσεφόνη στην πραγματικότητα δεν χάθηκε. Ναι, είναι ένας μύθος. Ναι, είναι ένας μύθος που έμεινε καταγεγραμμένος με αυτόν τον τρόπο και εντυπώθηκε στο συλλογικό νου, θέλοντας να δείξει κάποιες έννοιες με συμβολικό τρόπο. **Η Περσεφόνη υπήρχε και υπάρχει. Και την ώρα που μιλώ, την έχω μπροστά μου. Τη βλέπω στα μάτια του καθενός και της καθεμιάς σας ξεχωριστά. Γιατί είστε εσείς η Περσεφόνη.** Είναι η δική σας ψυχή η Περσεφόνη. Μια ψυχή που κάποτε μια μάνα την κράτησε στα χέρια της, την αγκάλιασε, τη θήλασε, την ανάθρεψε και που συνέχισε τελικά το ταξίδι της. Έφυγε από τα χέρια της μάνας, μεγάλωσε και βρέθηκε στο βασίλειο του θανάτου και αυτή, όπως κάθε άλλη ψυχή.

Η Μάνα και η Κόρη είναι Ένα. Μία έννοια που πέρασε στις μετέπειτα εποχές σαν ιδιότητα του Πατέρα και του Υιού. Η Μάνα και η Κόρη είναι Ένα. Η Μάνα ωστόσο, ως πηγή της Ζωής, ως τροφός της Ζωής, βρίσκεται πάντα απ' τη μεριά της ζωής και ζητά να κρατήσει την κόρη της στην αγκαλιά της. Έτσι, **η Μάνα είναι αυτή που γεννά στο φυσικό πεδίο και υποστηρίζει τη Ζωή και εκπροσωπεί την ορμή της ζωής, την ενόρμηση της Ζωής – γιατί Αυτή γεννά.** Παρότι έχετε δει τα πράγματα με άλλο μάτι, από άλλη οπτική γωνία και μιλάτε για τον Πατέρα Δημιουργό, η Μάνα είναι αυτή που υποστηρίζει τη ζωή και τη συντηρεί. Και αντίθετα, **ο Πατέρας βρίσκεται σε ένα άλλο επίπεδο, στο επίπεδο του Άδη ή Πλούτωνα, στη θέση αυτού που κόβει το νήμα της ζωής και κλέβει την Κόρη σε ένα άλλο πεδίο.**

Πρόκειται για έννοιες που μπορείτε να τις δείτε με πάρα πολλούς τρόπους. Αυτά που σας περιγράφουμε τώρα, αργότερα θα σας τα περιγράψουμε με άλλους τρόπους. Ο λόγος που το κάνουμε αυτό σταδιακά, είναι για να γονιμοποιήσουμε την ψυχή σας, ώστε να μπορέσει να δει βαθύτερα στο Μυστήριο της Μητέρας και της Κόρης, των δύο θεαινών που στην ουσία είναι Μία. Όπως είπαμε, είναι η περίοδος που η Περσεφόνη βρίσκεται στον Άδη. Μία πολύ όμορφη θεωρία για σας είναι ότι η Περσεφόνη είναι η ψυχή, η Δήμητρα συμβολίζει τη Θεϊκή Μητέρα που χάνει την Κόρη, γιατί αυτή μπαίνει στο βασίλειο της γης, στο βασίλειο του γήινου πεδίου. Έτσι, ο Άδης ο Αΐδης, είναι τελικά το φυσικό πεδίο. Μια τελείως διαφορετική οπτική, που είμαι σίγουρη ότι θα σας αρέσει αρκετά. Δικαιολογεί απόλυτα τα χάλια της γήινης ζωής, αν μη τι άλλο. Δεν είναι ακριβώς αυτό αλλά είναι μία οπτική που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε. Δεν μιλάμε πάντα έτσι στους θνητούς, στους αγαπημένους μας γήινους αδελφούς. Απλά πήρα λίγο χρόνο για να σας μεταδώσω το βασικό πνεύμα.

Ο σκοπός μου είναι να σας φέρω κοντά μου. Και έτσι, θα ζητήσω τώρα να σταθείτε με ευλάβεια απέναντι στη Θεϊκή Μητέρα.

Εσωτερικά, γονατίστε μπροστά μου και σκύψτε ελαφρά το κεφάλι και αφήστε με αν ακουμπήσω το χέρι μου στο κεφάλι σας.

Να έχετε την ευλογία μου.

Έτσι, θα σας ζητήσω να με ακολουθήσετε σε ένα άλλο βασίλειο, πολύ μακρινό από την Ελευσίνα, ψηλά, στις παρυφές και στη συνέχεια στην κορυφή του Ολύμπου.

Ακουμπώ το χέρι μου στο κεφάλι σας και παραμένει εκεί καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της επίσκεψής σας στα δικά μας πεδία.

Το κεφάλι σας είναι άδειο.

Πραγματικά, φανταστείτε το άδειο.

Φανταστείτε απλά ότι, αντί του εγκεφάλου υπάρχει φως. Μόνο έτσι θα μπορείτε να σταθείτε στο δικό μας πεδίο.

Το φως αυτό είναι τόσο λαμπρό, που διαπερνά το κρανίο και λάμπει παντού. Μοιάζετε με έναν φάρο φωτός, με έναν κινούμενο φάρο.

Το χέρι μου μένει σταθερά στην κορυφή του κεφαλιού σας καθώς ανέρχεστε στον Όλυμπο.

Εστιαστείτε στο φως της κεφαλής σας.

Αυτός ΕΙΝΑΙ ο Όλυμπος σας.

Πάρτε λίγη ώρα για να συνηθίσετε το φως. Θα αρχίσετε μετά από λίγο να αντιλαμβάνεστε ότι υπάρχουν κάποιες μορφές γύρω σας.

Από το τρίτο μάτι, προβάλετε αυτές τις μορφές έξω από εσάς.

Επαναλαμβάνω:

Το χέρι μου βρίσκεται στην κορυφή της κεφαλής σας διαρκώς και ευλογεί. Στέκεστε μέσα στην κεφαλή, όπου υπάρχει άπλετο φως, τίποτε άλλο. Αντιλαμβάνεστε σιγά-σιγά... καθώς συνηθίζουν τα εσωτερικά σας μάτια, αντιλαμβάνεστε ότι εκεί υπάρχουν διάφορες μορφές.

Μέσα από το τρίτο μάτι προβάλετε τούτες τις μορφές προς τα έξω, μπροστά σας. Ποιες είναι;

Κάντε μια προσπάθεια να αλληλεπιδράσετε μαζί τους / μαζί μας.

[Παύση ενός λεπτού]

Βλέποντας τις μορφές, αντιλαμβανόμενοι ποιες είναι, πλησιάστε τις, μιλήστε τους, αγγίξτε τους. Είναι μαζί σας. Είναι οι Ολύμπιοι που βρίσκονται κοντά σας τούτη την ώρα και είναι πολλοί και διαφορετικοί για τον καθένα.

Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορείτε να συνδέεστε με τους Ολύμπιους, με την ευλογία της Δήμητρας. Πώς νιώθετε γι' αυτούς αλήθεια; Τι σας θυμίζουν; Με ποιους νιώθετε μεγαλύτερη συνάφεια;

Να ξέρατε τι βλέπετε τώρα... μόνο να ξέρατε! Να ξέρατε ποιες ιερές όψεις του Εαυτού σας έχετε μπροστά σας και πόσο πραγματικές είναι αυτές!

Δείξτε ταπείνωση μπροστά στον Δία. Απαιτείται! Είναι ο Πατέρας της Ζωής! **Είναι ο Πνευματικός Οδηγός που ήρθε να σας υπηρετήσει από μία κυρίαρχη θέση** - και αυτό που σας λέω τώρα έχει μία πολύ μεγάλη εσωτερική σημασία. Σας αποκαλύπτει πάρα πολλά, περισσότερα από όσα θα θέλατε να γνωρίζετε.

Αγκαλιάστε τους Ολύμπιους που βρίσκονται κοντά σας. Αποδώστε τους την τιμή που τους αξίζει και αφήστε τους και αυτούς να σας προσεγγίσουν και να σας αγκαλιάσουν σαν παιδιά τους και να σας προσφέρουν ο καθένας και η καθεμιά τα δώρα τους.

Αυτό που συμβαίνει είναι ότι, δεν θα μπορέσετε να προχωρήσετε στα Ελευσίνια, αν δεν εγκαταστήσετε μία αληθινή, βαθιά επαφή με τους Ολύμπιους.

Πάρτε λίγο χρόνο ακόμα για να συνδεθείτε με ακόμα περισσότερους Ολύμπιους. Για να περιηγηθείτε σε αυτόν το χώρο και στις μορφές που προβάλετε μέσω του τρίτου ματιού μπροστά σας.

Ιερές αναλογίες.

Τα Ελευσίνια Μυστήρια αναφέρονται στη Μητέρα και την Κόρη. Παρόλα αυτά, στηρίζονται απ' όλους τους Ολύμπιους.

[Παύση 2 λεπτών]

Πάρτε δύο λεπτά ακόμα και θα συνεχίσουμε.

[Παύση 2 λεπτών]

Ζητήστε εσωτερικά... δηλώστε αν θέλετε την πρόθεσή σας, να θυμόσαστε τις λεπτομέρειες αυτής της επίσκεψης, επιστρέφοντας.

Στη συνέχεια, αποσύρτε την προβολή και πάλι.

Εστιαστείτε στο φως που λάμπει στο κρανίο σας. Είπαμε ότι δεν υπάρχει εγκέφαλος, υπάρχει μόνο φως.

Κι εγώ με τη σειρά μου, αποσύρω το χέρι μου από το κεφάλι σας.

Βρίσκεστε και πάλι στο χώρο και το χρόνο της συνάντησής σας.

Είναι ώρα να κάνουμε ένα διάλειμμα για να μοιραστείτε και να καταγράψετε τις εμπειρίες σας. Θα βρίσκομαι μαζί σας στη συνέχεια.

[Συζήτηση και μοίρασμα εμπειριών]

.....

Άννα: Βλέπω τη Δήμητρα να έρχεται στο κέντρο του κύκλου. Αφήστε τη να σταθεί ανάμεσά μας.

Δήμητρα:

Μπορούμε και καλύτερα. Μπορούμε να κάνουμε ακόμα πιο όμορφα πράγματα για σας. **Το κλειδί είναι ο Πλούτων. Το κλειδί είναι να θυμόσαστε ότι είμαστε παρόντες.** Το κλειδί είναι ο Πλούτων, ο Άδης. Να θυμόσαστε ότι είμαστε παρόντες! Θα έρθει η ώρα που θα καταλάβετε πολύ ξεκάθαρα αυτό που σας λέω τώρα. **Κρατήστε το, σαν ένα κλειδί των Μυστηρίων.**

Στη συνέχεια, θα σας αφήσω στα χέρια της Αφροδίτης. Η θεά Άρτεμις επίσης περιμένει να σας μιλήσει αλλά δεν είναι σίγουρο ότι θα προλάβει σήμερα. Θα δούμε πώς θα εξελιχθεί. Επιτρέψτε στη θεά Αφροδίτη να σταθεί κοντά σας. Όταν ακούτε το όνομα της Αφροδίτης, θυμόσαστε το γυναικείο κάλλος, τις γυναικείες καμπύλες. Αν σας βοηθούν, μπορείτε να κρατήσετε τη συγκεκριμένη εικόνα. Ωστόσο, δεν είναι αυτό το νόημα της Αφροδίτης.

Στο φτωχό γήινο κόσμο -φτωχό όχι γιατί δεν έχει τα δικά του πλούτη αλλά γιατί είναι πολύ περιορισμένα σε σχέση με τα θεϊκά-, κάθε σύμβολο είναι σημαντικό. Και οι γυναικείες καμπύλες είναι ένα ιερό σύμβολο, επίσης.

Ωστόσο, σήμερα η Αφροδίτη έρχεται κοντά σας σαν ένα όμορφο λουλούδι, πολύ πέρα από τη μορφή, τη θεϊκή μορφή που έχετε συνηθίσει να βλέπετε, να οραματίζεστε, αυτή μιας όμορφης γυναίκας. Η Αφροδίτη σήμερα είναι κοντά σας σαν ένα λουλούδι. Και έχει ιδιαίτερο νόημα αυτό επίσης: ένα κρινάκι. Αυτό είναι το λουλούδι που στέκεται στο κέντρο του κύκλου σας.

Αφροδίτη:

Ακούσατε και διαβάσατε στη μυθολογία σας ότι οι θεοί μπορούν να αλλάζουν μορφές. Έχουν την ικανότητα να αλλάζουν μορφές και να παρουσιάζονται όπως επιθυμούν. Μεγάλο πρόβλημα αυτό για τους θνητούς κάποτε, διότι τους μπερδεύαν. Έκαναν πράγματα που δεν θα ήθελαν να κάνουν μπροστά σε έναν θεό. Και μετά, έβρισκαν οι θεοί λέει αφορμή, για να τους τιμωρήσουν, να του πατάξουν, να τους ταλαιπωρήσουν. Να τους κλέψουν τα πράγματά τους, να τα οικειοποιηθούν, κ.τ.λ. Εσείς, τι φαντάζεστε ότι σήμαινε αυτό; Τι σημαίνει το να παίρνει η θεότητα πολλαπλές μορφές;

Δεν περιμένουμε να μας απαντήσετε τώρα. Κρατήστε όμως το ερώτημα στο νου σας. Είναι πολύ σημαντικό για εσάς. Κατ' αρχήν, θα μπορούσε να σας θυμίσει κάτι άλλο που λέτε σήμερα, ότι ο θεός βρίσκεται στα πάντα. Τα πάντα είναι σύμβολα. Σύμβολα του Πνεύματος, σύμβολα αρχετύπων... τα πάντα είναι σύμβολα. Έτσι τώρα, στις σύγχρονες ερμηνείες που δίνετε, αρχίζετε να ερμηνεύετε τους συμβολισμούς και έτσι νιώθετε ότι αγγίζετε βαθύτερα το μυστήριο της αντίστοιχης θεότητας. Αυτές **οι μορφές που λαμβάνουν και λάμβαναν οι θεοί κατά καιρούς, είναι κλειδιά. Κλειδιά που ενεργοποιούν το ανθρώπινο δυναμικό ή, για την ακρίβεια, το θεϊκό δυναμικό των ανθρώπων. Δεν γίνεται αλλιώς. Δεν έχει πραγματικά μορφή μια θεότητα. Η μορφή της μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για να γονιμοποιήσει τη φαντασία των θνητών.**

Όταν μιλάω για θνητούς, δεν το κάνω προσβλητικά, δεν το κάνω υποτιμητικά. Το κάνω για να σας βοηθήσω να συνειδητοποιήσετε ότι **ο θάνατος είναι ακόμα για σας ένα γεγονός με το οποίο δεν έχετε συμφιλιωθεί, ένα γεγονός που νιώθετε να σας περιορίζει. Γι' αυτό σας αποκαλώ θνητούς.**

Για σας ο θάνατος είναι μία λήξη. Για μας, απλά δεν υφίσταται. Έτσι λοιπόν, **οι θεοί προσλαμβάνουν διάφορες μορφές, ως κλειδιά με τα οποία ενεργοποιούν το θεϊκό δυναμικό σας.** Το να δείτε τη μοίρα ή ένα περιστέρι ή ένα παγόνι ή ένα φτερό παγονιού, θα είχε το ίδιο αποτέλεσμα; Όλα αυτά είναι σύμβολα της Ήρας. Και η μορφή ενός αγάλματος είναι σύμβολο της θεότητας που ονομάζεται Ήρα αλλά δεν έχουν όλα το ίδιο αποτέλεσμα.

Έτσι κάθε θεότητα και ειδικά οι Ολύμπιες θεότητες, έχουν μία σειρά συμβόλων-κλειδιών. Δεδομένου ότι κάθε θεότητα αντιστοιχεί σε μία δική σας ιερή όψη, μπορείτε να καταλάβετε ότι το σύνολο κλειδιών που διαθέτει κάθε θεότητα μπορεί να ξεκλειδώσει τμήματα του δυναμικού σας που αντιστοιχούν σε αυτή. Αν χωρίζαμε τον εγκέφαλό σας σε δώδεκα μέρη, όσα οι θεότητες του Ολύμπου, οι Ολύμπιοι, τότε για κάθε τμήμα από τα δώδεκα υπάρχει ένα σύνολο κλειδιών. Και έτσι θα πρέπει να βλέπετε τις μορφές με τις οποίες έρχονται σε εσάς. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο σήμερα ήρθα σε σας με τη μορφή ενός κρίνου, ενός λουλουδιού.

Αφήστε λοιπόν αυτό το λουλούδι να γεμίσει φως. Πάρτε το στα χέρια σας και τοποθετήστε το στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου σας.

Άμεσα, τώρα, κάντε το!

Δεν χρειάζεται να κάνετε τίποτε άλλο ή να πείτε τίποτε άλλο. Για ένα μήνα περίπου, μέχρι την επόμενη συνάντησή μας, κρατήστε τον κρίνο στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου σας. Δεν έρχομαι σαν θεά του Έρωτα. Οι προσδοκίες εκπληρώθηκαν. **Αυτό το σύμβολο υποδηλώνει την εκπλήρωση.** Καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι; Εκπλήρωση. Μήπως μπορείτε να το συνδέσετε με έναν άλλον κρίνο; Τι είδους εκπλήρωση έφερε εκείνος ο άλλος κρίνος, που συνδέεται με μία άλλη θηλυκή θεότητα, τη Μαρία; Εκπλήρωση. **Εκπλήρωση πνευματικού δυναμικού.** Για δείτε το λοιπόν με αυτή την έννοια..

«Πώς γίνεται η θεά του Έρωτα και του Κάλλους να συνδέεται και να εκφράζεται με σύμβολα εκπλήρωσης;»

Αλήθεια, ποιος σας είπε ότι ο έρωτας πρέπει να παραμένει ανεκπλήρωτος; Και τάχα, κάθε εκπλήρωση δεν έρχεται μέσα από τον έρωτα; Μπορεί να έρθει διαφορετικά; Πάντοτε είναι μία μορφή, ένας τύπος έρωτα που οδηγεί στην εκπλήρωση. Ένας τύπος ισοζυγίσματος, εξισορρόπησης, σύνδεσης, ένωσης, γέννησης, που φέρνει την εκπλήρωση.

Και λόγω του αντικειμένου της ομάδας σας, αυτή η εκπλήρωση αφορά την εκπλήρωση της ζωής. Την εκπλήρωση του δυναμικού σας στη ζωή. Καταλαβαίνετε λοιπόν πόσο σημαντικό είναι;

Κάθε φορά που χρειάζεστε εκπλήρωση, μπορείτε να αφήνετε αυτόν τον κρίνο της Αφροδίτης στο δεξί ημισφαίριο του εγκεφάλου σας. Γιατί βέβαια, εκεί βρίσκεται το δυναμικό, από εκεί προκύπτει το δυναμικό για έκφραση – μπορείτε να τα δείτε όλα αυτά.

Έτσι, δεν πρόκειται για μια θεότητα του ανεκπλήρωτου έρωτα, ενός διαρκούς και ανεκπλήρωτου έρωτα, αλλά του εκπληρωμένου έρωτα, σε όλες του τις μορφές και τους τύπους. Και ως τέτοια, είμαι σωτήρια. Ως τέτοια, **ως θεά του εκπληρωμένου έρωτα, μπορείτε να με αποκαλείτε Αφροδίτη Σωτήρα.**

Αυτά ήταν που ήθελα να σας πω και πολύ σημαντικά για την περαιτέρω πορεία σας. Γιατί πρέπει να ξέρετε... Το υποθέτετε, το υποψιάζεστε αλλά δεν είστε ακόμα ξεκάθαροι, δεν έχετε μια ξεκάθαρη εικόνα... Πρέπει να ξέρετε ότι αυτός ο κρίνος θα παίξει στη συνέχεια πολύ μεγάλο ρόλο για σας. Κρατήστε τον εκεί, στο δεξί ημισφαίριο της κεφαλής.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε. Δίνω το λόγο στην Άρτεμη.

Άρτεμις:

Η αλλαγή της ενέργειας έγινε και στο κέντρο βρίσκεται η μορφή της Αρτέμιδος της τοξοβόλου, της τοξεύτρας θεάς. Θα μας δείτε όλους να ερχόμαστε ένας – ένας, μία -μία, να περνάμε από μπροστά σας όπως σήμερα και στις υπόλοιπες συναντήσεις, φέρνοντάς σας κάτι, ένα μικρό δώρο για το ταξίδι σας. Γιατί δεν είμαστε αποκομμένοι από την πραγματικότητα της Γης, ούτε από την αγάπη της Μεγάλης Μητέρας. Γιατί όλες και όλοι μας, Ολύμπιοι και μη, έχουμε περάσει από μήτρα μητέρας και έχουμε μπει στον τάφο κάποτε, κάπου. Όλοι μας γνωρίζουμε τη Μητέρα και από τη μία πλευρά και από την άλλη. Όλοι μας σεβόμαστε αυτήν την πύλη, γιατί **η Μητέρα είναι η Πύλη.** Κι αυτός είναι ο λόγος που ερχόμαστε και σας φέρνουμε δείγματα του σεβασμού μας προς τη Μητέρα, μικρά «δώρα» σε εισαγωγικά, βοηθήματα στο δρόμο σας. Γιατί ξεκινάτε, αγαπητοί μου και αγαπητές μου ένα μεγάλο ταξίδι. Και όπως τα παραμύθια που λέτε τώρα στη σύγχρονη εποχή, υπάρχει πάντα μία καλή νεράιδα ή ένας σοφός μάγος, που δίνει στον τρίτο και μικρότερο πρίγκιπα ένα ιδιαίτερο σύμβολο ή κλειδί δύναμης για να το 'χει στο μακρύ ταξίδι του, έτσι περνάμε κι εμείς από κοντά σας, δίνοντάς σας ένα δώρο δύναμης.

Διαυλισμός: Άννα Αποστολίδου

Έχετε πολλά να αναγνωρίσετε. Είναι πολύ μακρύ το ταξίδι. Πολύ μακρύτερο από την απόσταση που διανύετε από το σπίτι σας μέχρι εδώ... πολύ μακρύτερο. Και πολύ μακρύτερο αν κάνετε το γύρο της Γης για να βρεθείτε εδώ. Τόσο μακρύ, όσο είναι η απόσταση από τη γέννησή σας στη Γη μέχρι το θάνατό σας. Γιατί αυτό το ταξίδι είναι πάρα πολύ μακρύ. Ισοδυναμεί με χιλιάδες χιλιόμετρα, εκατοντάδες χιλιάδες χιλιόμετρα... με έτη φωτός. Και ας μην το συνειδητοποιείτε όσο διανύετε την απόσταση. Θα σας ξένιζε αν σας έλεγα ότι πραγματικά απέχετε έτη φωτός ήδη από το σημείο της γέννησής σας. Και όμως, στη δική μας πραγματικότητα, αυτό βλέπουμε. Και όντως, τόσο ο ήλιος όσο και οι πλανήτες κινούνται στο διάστημα και όντως διανύετε χιλιάδες χιλιόμετρα, την ώρα που απλά κινείστε από το σπίτι σας στη δουλειά σας. Αυτό δεν είναι συμβολικό μόνο. Έχει μια πραγματική βάση αλλά δείτε την αντιστοιχία του στον εσωτερικό δρόμο που κάνετε. Δείτε την αντιστοιχία του στο μονοπάτι της εσωτερικής εμπειρίας σας. Ταυτίζονται τα δύο. Η εσωτερική εμπειρία σας με το ταξίδι σας στο σύμπαν ταυτίζονται.

«Δηλαδή, Άρτεμις», θα ρωτήσετε, «αυτοί που δεν έχουν εσωτερικές εμπειρίες δεν κινούνται μαζί με εμάς; Δεν διανύουν τα ίδια χιλιόμετρα;»

Φυσικά! Άλλη απόσταση για τον καθένα. Αλλά δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς εσωτερικές εμπειρίες, χωρίς επιγνώσεις. Απλά, κάποιοι τις συνειδητοποιούν, κάποιοι όχι. Κάποιοι τις διατυπώνουν και κάποιοι όχι. Για κάποιους είναι α τύπου, για κάποιους β τύπου. Ταξιδεύετε λοιπόν στο άπειρο. Ταξιδεύετε ως άνθρωποι, ως πλανήτης, ως ηλιακό σύστημα, ως γαλαξίας. Ταξιδεύετε στο άπειρο και αυτό το ταξίδι αντανakλά την εσωτερική σας διαδρομή. Πώς σας φαίνεται αυτό; Γι' αυτό άλλωστε βρίσκονται γύρω σας οι αστερισμοί και όλα αυτά τα σημεία και τέρατα, σύμφωνα με τα οποία αναγνωρίζετε τις εσωτερικές σας όψεις, βρίσκεστε αντιστοιχίες στη ζωή σας και στον τρόπο με τον οποίο είναι πιο κατάλληλο να τη ζήσετε. Γι' αυτό ακριβώς.

Όλα όσα βρίσκονται πέρα από τη Γη, στο διάστημα, αντανakλούν την εσωτερική εμπειρία σας. Μία είναι η πηγή της ζωής για εσάς και είναι ο Ήλιος. Και αυτό ακόμα αντανakλά την εσωτερική εμπειρία σας. Μόνο αυτά που βρίσκονται στον πλανήτη Γη και που βιώνετε καθημερινά αφορούν την εξωτερική πραγματικότητά σας. Μόνο αυτά. Και αν θέλετε, το γεγονός ότι πράγματι κάποιοι άνθρωποι κατάφεραν να φτάσουν στο φεγγάρι και κάποιοι έχουν στείλει ήδη ανθρώπινες κατασκευές σε άλλους πλανήτες και έχουν καταφέρει να πάρουν πληροφορίες από αυτούς και μόνο αυτό το γεγονός δείχνει ότι η ανθρωπότητα έχει καταφέρει σε ένα βαθμό να επιτύχει ένα υποτυπώδες επίπεδο σύνδεσης με την εσωτερική της πραγματικότητα. Δεν λέω ότι δεν υπάρχουν όλοι αυτοί οι αστερισμοί και το σύμπαν έξω από τη Γη. Υπάρχουν. Αλλά δείτε τους συμβολισμούς, δείτε τι σας καθρεφτίζουν!

Έτσι, όλη αυτή η πορεία από τη γέννησή σας μέχρι το θάνατό σας, αυτή η ατέλειωτη πορεία, αποτυπώνεται στην πορεία από το Ελευσίνιο εν Άστυ μέχρι την Ελευσίνα. Είναι αυτή η πορεία. Σ' αυτήν παίρνετε μέρος και σ' αυτή θα πάρετε μέρος στα Μεγάλα Ελευσίνια, κάνοντας επτά στάσεις. Και τώρα, βρίσκεστε ακόμη στο Ελευσίνιο εν Άστυ και λίγο ακόμα πριν ξεκινήσετε αυτή την πορεία. Έτσι, αυτή την περίοδο βιώνετε τις ώρες, την περίοδο πριν από τη γέννησή σας. Σ' αυτήν την περίοδο σας παραπέμπουμε, μ' αυτή την περίοδο ζητούμε να συνδεθείτε, μ' αυτή την πραγματικότητα, πολύ ευλογημένα και με μεγάλη εμπιστοσύνη στη

Μητέρα. Δεν υπάρχει άλλη Μητέρα από αυτή. Δεν υπάρχει καλύτερη μητέρα, γιατί είναι η μόνη Μητέρα. Είναι αυτό που είναι.

Δεν θέλουμε ακριβώς να μπειτε ξανά στη μήτρα της δικής σας μητέρας, δεν θέλουμε να προσπαθήσετε να βρείτε προβλήματα της δικής σας ενδομητρίου ζωής -αν και, αναπόφευκτα, αν υπάρχουν έντονα προβλήματα, θα έρθουν στην επιφάνεια. Τώρα ακόμα θέλουμε να νιώσετε σαν τον σπόρο, για την ακρίβεια σαν το ζυγωτό, εκείνο το αρχικό κύτταρο, το πρώτο αρχικό κύτταρο απ' το οποίο δημιουργείται τελικά το έμβρυο. Να νιώσετε ότι βρίσκεστε εκεί, μπροστά σε μία νέα πραγματικότητα. **Όχι σε προσωπικό επίπεδο.** Το τονίζω αυτό γιατί δεν θέλουμε τώρα να σαςβάλουμε στα βαθιά.

Γνωρίζουμε ότι κάποιοι από εσάς ήδη εργάζεστε και έχετε εργαστεί με αυτές τις προσωπικές ενδομήτριες εμπειρίες. Όχι τώρα, δεν είναι η κατάλληλη στιγμή τώρα. Μη στραφείτε στο προσωπικό πεδίο. **Επιτρέψτε στον εαυτό σας να το δει θεωρητικά, αποστασιοποιημένα. Βυθιστείτε στην ιδέα,** γιατί εργαζόμαστε πολύ βαθιά, στο πεδίο των ιδεών. Ξεκινάμε από την Ιδέα. Και όταν έρθει η ώρα, θα κάνετε μια βαθιά βουτιά σ' αυτήν την την περίοδο και θα την κάνετε με τον τρόπο των Ελευσινίων, όχι με άλλες μεθόδους -τις οποίες βέβαια μπορείτε να χρησιμοποιήσετε όπως θέλετε και όποτε θέλετε. Αλλά αυτή είναι η ιερή ακολουθία των Ελευσινίων.

Μιλάμε λοιπόν για την ιδέα και **σας ζητώ να αφήσετε τη σκέψη σας πάνω στο ζυγωτό και την πορεία του στην ενδομήτριο ζωή.** Μέχρι την επόμενη συνάντηση, κοντά σας άλλα που έχετε να κάνετε, προσθέστε και αυτό. **Θυμηθείτε ότι είστε το ζυγωτό στον κόσμο των Ιδεών και αφήστε εμάς που θα βρισκόμαστε κοντά σας και εμένα ακόμα, να σας οδηγήσουμε στον κόσμο των Ιδεών.** Δεν πηγαίνουμε ανάποδα! Το πιο φυσικό για εσάς θα ήταν να γεννηθείτε, να ζήσετε, να πεθάνετε και να περάσετε στον κόσμο των Ιδεών. Όχι.

Σας περιμένω. Σας περιμένω να συνδεθείτε μαζί μου και να κάνουμε μαζί αυτή την πορεία. Και σας ζητώ να καταγράφετε τις επιγνώσεις που αποκτάτε σε σχέση με αυτή την ιδέα του ζυγωτού, μέχρι την επόμενη συνάντηση του κύκλου των Μικρών Ελευσινίων Μυστηρίων.

Και εδώ, ολοκληρώνουμε τη σημερινή εργασία.

Σας υπόσχομαι μία νέα ζωή.

Ευδαιμονείτε!

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια
[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)